

วันอิษฐานสากล
เพื่อประเทศ

พม่า

2022

ชาวบ้านเผ่ากะเหรี่ยงอุ้มลูกสาวเอาไว้ในขณะที่มีการโจมตีจากกองทัพบurma

สารจาก ผู้อำนวยความสะดวก

ขอบคุณที่อธิฐานเพื่อประเทศพม่า

ปีนี้กองทัพทหารพม่าเข้ายึดอำนาจด้วยรัฐประหาร เข้าโจมตีประชาชนของตนเอง และเพิ่มการโจมตีกลุ่มชาติพันธุ์ของพม่า กองทัพทหารพม่าสังหารผู้ประท้วงทั้งในเมืองและนอกเมือง ตลอดจนสังหารและพลัดถิ่นผู้คนหลายพันคนบนภูเขา แม้ว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น แต่ก็ยังคงมีความรู้สึกของการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความมุ่งมั่น และความหวังทั้งในหมู่ชาวพม่าและกลุ่มชาติพันธุ์ในพม่า ผู้คนในเมืองและนอกเมืองในพม่ามารวมตัวกันเพื่อต่อต้านการปกครองแบบเผด็จการในแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

ชนเผ่าที่อยู่บนภูเขาแม้ถูกขับไล่ออกจากบ้าน แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมแพ้และยังคงรักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ที่มงานเรนเจอร์ FBR ของเราและกลุ่มอื่น ๆ เคลื่อนไหวท่ามกลางกลุ่มชาติพันธุ์ คอยให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ สนับสนุนด้านอาหาร และให้ความรักแก่พวกเขา กองทัพพม่ามีอำนาจมากกว่าใครในที่นี้ แต่เราเชื่อว่าพระเจ้ายังทรงอำนาจยิ่งกว่าและประทานหนทางให้เราในการช่วยเหลือต่าง ๆ มีความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเคารพซึ่งกันและกันในหมู่ชาวพม่าและชนกลุ่มน้อย เราได้รับคำบอกเล่าจากชาวพม่าหลายคนว่า “เราขอโทษที่เราละเลยและไม่ได้ยื่นเคียงข้างกลุ่มชาติพันธุ์ที่ถูกโจมตีตลอดหลายปีที่ผ่านมา ตอนนี้เรารู้แล้วว่า

ความทุกข์ที่พวกเขาเผชิญอยู่เป็นเช่นไร เราขอการอภัยและขอโทษ เรารู้สึกขอบคุณอย่างมากในยามที่เราลบหนີไปยังพื้นที่ของพวกเขา พวกเขาได้ช่วยเหลือเรา ได้เสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยเรา เราทุกคนต้องทำงานร่วมกันเพื่ออิสรภาพ และต้องรักษาคุณค่าและสิทธิของทุกคน เรามุ่งมั่นที่จะทำเช่นนั้น”

ในรัฐกะเหรี่ยง ผู้นำที่ช่วยชาวพม่าจำนวนมากหลบหนีและหาที่หลบภัยบอกผมว่า “เราต้องระลึกถึงพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้า หากปราศจากความเมตตาจากพระเจ้า เราชาวกะเหรี่ยงก็คงไม่มีชีวิตในแผ่นดินนี้ และเราไม่สมควรได้รับสิ่งนี้ เนื่องจากเราทำผิดพลาดและทำบาปมากมาย ไม่ใช่แค่เผด็จการเท่านั้นที่ทำผิด ตัวเราเองก็เช่นกัน แต่เราสารภาพสิ่งนี้และขอบคุณพระเจ้าสำหรับการให้อภัยและพระคุณของพระองค์ เราอาจจะต้องหนีและทนทุกข์มากมายแต่เราจะไม่พ่ายแพ้แม้กองทัพพม่าจะแข็งแกร่งกว่าก็ตาม พวกเขาแข็งแกร่งกว่าพวกเราบางคน แต่ก็ไม่ได้แข็งแกร่งกว่าพวกเราไปหมดทุกคนและไม่ได้แข็งแกร่งไปกว่าพระเจ้าของเรา” ชนกลุ่มน้อยที่อยู่กับเรา เช่นเดียวกับชาวพม่า เราเชื่อว่าเผด็จการไม่สามารถเอาชนะได้

เรารู้ว่าเบื้องหลังการโจมตีที่ร้ายแรงของทหารและตำรวจที่กระทำต่อประชาชนชาวมุสลิมนั้นเป็นความชั่วร้ายที่ลึกซึ้งและน่ากลัว นี่คือการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณอย่างแรกเลย เราอธิษฐานต่อสู่ความชั่วร้ายนี้ในพระนามอันทรงฤทธิ์ของพระเยซู

ขอพระเจ้าอวยพระพร

เดวิด ยูเบงค์ ครอบครัว และ Christians Concerned for Burma

คำอธิษฐานสำหรับ ประเทศพม่า

โปรดอธิษฐานร่วมกับเราขอให้เผด็จการเปลี่ยนใจ
หรือลาออก อธิษฐานเผื่อองซานซูจีและนักโทษการเมือง
ทั้งหมดที่จะได้รับการปล่อยตัว รัฐบาลสามัคคีแห่ง
ชาติจะสามารถทำหน้าที่ได้ และ
ทุกคนจะมีโอกาสได้เริ่มต้นใหม่ อธิษฐาน
ร่วมกันว่า ประชาชนจะสามารถสร้างพม่า
ที่เป็นประชาธิปไตยและเป็นตัวแทน
อย่างแท้จริงสำหรับทุกคน - แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น
จนกว่าจะถึงเวลานั้น โปรดร่วมกัน
อธิษฐานเผื่อ ผู้ที่ถูกโจมตีจะได้รับ
ความช่วยเหลือที่จำเป็นในการ
เอาชีวิตรอด โปรดอธิษฐานด้วยว่า
แม้ในขณะนี้ ข้อความแห่งการให้อภัย
และการปรองดองจะถูกส่งไปยังผู้นำ
เผด็จการ ทหารพม่า และตำรวจ

ขอขอบคุณที่อธิษฐานร่วมกับเรา

วันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่าจัดขึ้นทุกปีในวันอาทิตย์ที่สองของเดือนมีนาคม
โปรดร่วมอธิษฐานเพื่อประเทศพม่าไปพร้อมกับเรา

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม สามารถอีเมลมาได้ที่ info@prayforburma.org

ขอขอบคุณ ActsCo Printing. สำหรับการสนับสนุนและการตีพิมพ์วารสารฉบับนี้
วารสารฉบับนี้จัดทำโดย CCB ข้อความทั้งหมดอยู่ภายใต้ลิขสิทธิ์ของ CCB 2022
ออกแบบโดย FBR Publications วารสารฉบับนี้อาจทำซ้ำได้หากให้เครดิตข้อความ
และรูปภาพอย่างเหมาะสม ภาพถ่ายทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของ Free Burma Rangers
(FBR) เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ส่วนข้อพระคัมภีร์ที่ยกมานั้นนำมาจาก NIV
เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

Christians Concerned for Burma (CCB), ตู้ปณ. 392, เชียงใหม่,
ประเทศไทย 50000

www.prayforburma.org • info@prayforburma.org

ประเด็น ในวารสารฉบับนี้

6. ประเทศพม่าเผชีญวิกฤติ
กรุงเนปิดอร์: วันที่ 1 ก.พ.
รัฐประหารโค่นล้มรัฐบาล

8. ภาคตะวันออกของพม่า
รัฐกะเหรี่ยง: โรงเรียนภายใต้
การสู้รบ

12. ประเทศพม่าเผชีญวิกฤติ
รัฐกะเหรี่ยงแดง: บทสัมภาษณ์
ของผู้นำพลัดถิ่น

16. สถานการณ์ชาวโรฮิงญา
ประเทศบังคลาเทศ: ไฟไหม้และ
น้ำท่วม ทำลายค่ายผู้ลี้ภัย
โรฮิงญาที่ประาบาง

19.

ภาคตะวันตกของพม่า

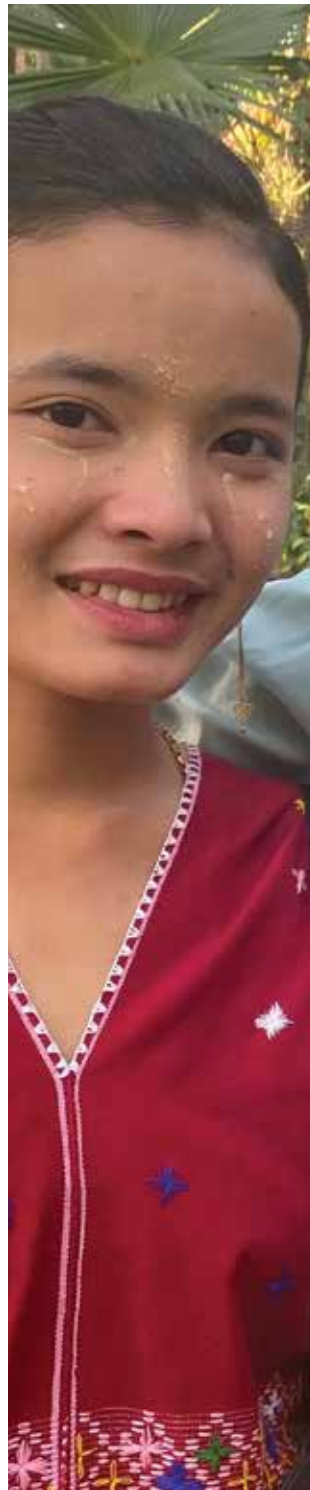
รัฐชิน: ชาวชินต่อต้านการ
รัฐประหารทำให้ตกเป็นเป้าหมาย
ของกองทัพบพม่า

23.

ภาคเหนือของพม่า

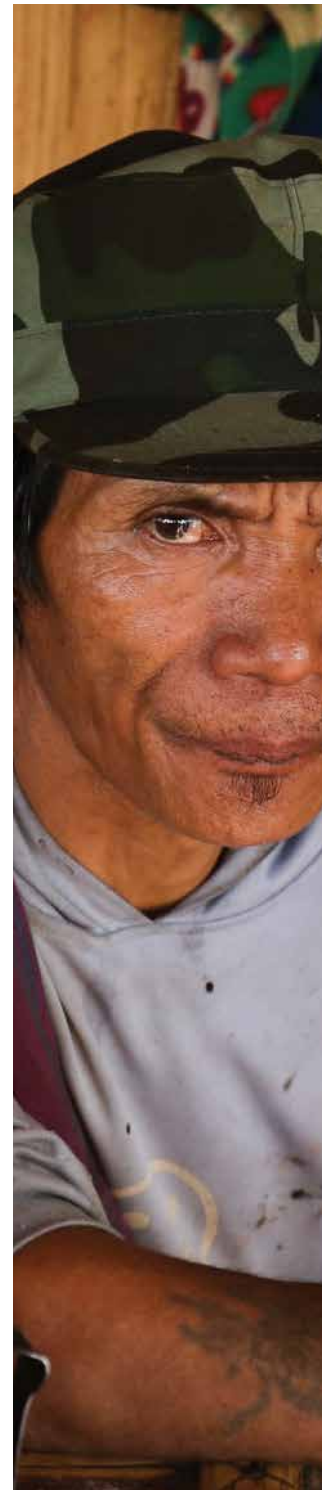
ฉิ่นและรัฐฉานตอนเหนือ: การต่อสู้
ทวิความรุนแรงขึ้นหลังรัฐประหาร

27.

เสียงจากพม่า

ความฝันที่ไม่มีวันสูญสิ้น
การเอาชนะโคกนาฏกรรม
ในรัฐกะเหรี่ยง

28.

ดวงตาปลั่งประกาย

ประพันธ์โดย: ชูซาน ยูเบงก์

พม่า

ตอนกลาง

พม่าเผชิญวิกฤติ

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 กองทัพ
ทหารโค่นล้มรัฐบาลที่มาจากพลเรือนและ
ประชาชนก็ถูกข้ออ้างประทุง

ผู้เขียน: แอชลีย์ เซอร์

ในปี พ.ศ. 2564 พม่าต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ที่
ไม่ธรรมดาและเชื่อมโยงถึงกัน 2 อย่าง ได้แก่ การระบาดใหญ่
ของโควิด และรัฐประหารในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ “การเชื่อมโยง
วิกฤตของทั้งสองสิ่งนี้” เปิดโอกาสให้ได้ลองจินตนาการ
ถึงรูปแบบประเทศของพม่าที่อาจจะเป็นไปได้

นับเป็นครั้งแรกในหลายชั่วอายุคน อย่างน้อยนับตั้งแต่
การจลาจลเพื่อระบอบประชาธิปไตยในปี 2531 คนหนุ่มสาว
จากเมืองและเมืองต่าง ๆ เวลานี้ได้สัมผัสกับความรุนแรง
เต็มรูปแบบจากกองทัพพม่า สมาชิกจำนวนมากของชุมชน
ชาวพม่าแท้ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มสาวที่ก่อนหน้านี้
แทบไม่มีโอกาสเข้าใจถึงความทุกข์ทรมานของชาติพันธุ์ต่าง ๆ
ในพม่า ครั้งนี้ได้ซาบซึ้งในการต่อสู้ดิ้นรนได้เข้าใจความ
ปรารถนาของชุมชนชนกลุ่มน้อยมากขึ้น สิ่งนี้นำไปสู่ความ
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความมุ่งมั่นที่จะยุติการปกครอง
ที่โหดร้ายของกองทัพเมียนมาร์ และยืนยันว่าในอนาคต
กองทัพควรอยู่ภายใต้การปกครองของพลเรือน

นับตั้งแต่รัฐประหาร กองทัพพม่าได้ალะวาดไปทั่วพม่า
รวมทั้งในรัฐและภูมิภาคที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้รับผลกระทบจาก
ความขัดแย้งทางอาวุธ เช่น ชิน ซาไกร์และมะเกว กองทัพ
เมียนมาร์มักประพฤติตนเป็นกองกำลังเข้ายึดครองและ
สังหารหมู่อย่างโหดเหี้ยม เพื่อเป็นการตอบโต้ ชุมชนท้องถิ่น
จึงได้ร่วมมือกันภายใต้กองกำลังป้องกันประชาชน (PDFs)
เพื่อต่อต้านการทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงของรัฐบาลทหาร
กองกำลังป้องกันประชาชน (PDFs) จำนวนมากเป็นแนวร่วม
กับรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) คนอื่น ๆ ทำงานอย่าง
ใกล้ชิดกับองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) ซึ่งให้การฝึกอบรม
ขั้นพื้นฐานแก่กลุ่มเหล่านี้เป็นจำนวนมาก

แม้ว่าจะไม่ได้เกิดจากสภารัฐธรรมนูญทั้งหมด การจัดการ
กับวิกฤติโควิดที่ผิดพลาดของรัฐบาลเผด็จการผนวกกับการ
โจมตีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีการบันทึกไว้เป็นอย่างดี
จำนวนมาก ได้เพิ่มผลกระทบอย่างมหาศาลจากการระบาดใหญ่
มีผู้เสียชีวิตหลายพันคน และการทำมาหากินได้รับผลกระทบ
อย่างยิ่งยวดเศรษฐกิจหดตัวมากถึงหนึ่งในสามนับตั้งแต่
รัฐประหาร ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการระบาดใหญ่ แต่ส่วนใหญ่
เป็นเพราะการจัดการที่ผิดพลาดของระบอบทหารและการโจมตี
ประชาชนอย่างรุนแรง

กลางเดือนตุลาคม มีผู้เสียชีวิต 1,178 คนจากกองกำลัง
ของรัฐบาลทหาร โดยยังคงถูกควบคุมตัวอยู่กว่า 3,500 คน
หลายคนในนี้เคยถูกทรมาน ในระหว่างนี้เอง ความมั่นคงด้าน
อาหารดิ่งดวลลงโครงการอาหารโลกของสหประชาชาติ (U.N.
World Food Program) ประเมินการว่าจะมีประชาชนอีก
3.4 ล้านคนในพม่าที่จะหิวโหยหลังการรัฐประหาร

ในบริบทนี้องค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAOs) เช่น สหภาพ
แห่งชาติกะเหรี่ยงและองค์กรอิสระคะฉิ่น มีบทบาทสำคัญ

ในการต่อสู้กับโรคระบาดและต่อต้านรัฐบาลทหาร ภายหลังการรัฐประหาร องค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAOs) ของพม่าและองค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) ที่เป็นพันธมิตรได้ให้ระบบการบริการที่น่าเชื่อถือและประสบความสำเร็จที่มีอยู่ เพียงไม่กี่ระบบในประเทศนี้ ตัวอย่างเช่น เด็กที่เปราะบางที่สุดในพม่าอย่างน้อย 300,000 คนได้ไปโรงเรียน องค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์หลายแห่งได้ให้บริการด้านสุขภาพและบริการอื่น ๆ แก่ประชาชนของตน ซึ่งรัฐบาลทหารล้มเหลว แม้ว่าจะมีการสนับสนุนในระดับนานาชาติที่จำกัด

การบริการและการบริหารจัดการที่จัดทำโดยกลุ่มติดอาวุธชาติพันธุ์ ได้ชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่พม่าสามารถมีการเปลี่ยนแปลงเกิดความยุติธรรมและเสมอภาคได้มากขึ้น กลุ่มติดอาวุธชาติพันธุ์จำนวนมากมีความชอบธรรมทางการเมืองในระดับสูงในหมู่ประชากรในท้องถิ่น บทบาทการบริหารปกครองของพวกเขา ผสมกับบริการด้านสุขภาพ การศึกษา และบริการอื่น ๆ จากเอกชนในท้องถิ่นและยังมีการร่วมมือกับองค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) สามารถถูกมองได้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นการก่อร่างสหพันธ์รูปแบบใหม่ ‘สหพันธ์อุปถัมภ์’ นี้มีฐานจากความเป็นเจ้าของโดยเอกชนให้โครงสร้างและบริการกับท้องถิ่น ช่วยดึงการฟื้นฟูกลับขึ้นมาใหม่ของชุมชนผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม และกลุ่มติดอาวุธชาติพันธุ์

อาจเป็นไปได้ว่าวิกฤตในปัจจุบันให้โอกาสที่ดีที่สุดนับตั้งแต่การประชุมปางโหลงในปี พ.ศ.2490 เพื่อไปถึงการเป็นสหพันธ์ของรัฐบาลกลางตามข้อตกลงระหว่างรัฐอธิปไตย สหพันธ์ในพม่าควรสร้างขึ้นด้วยความเข้าใจที่ว่ารัฐชาติพันธุ์ที่เกิดขึ้นและ องค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ที่ปกครองพวกเขาเป็น

หน่วยงานที่มีอำนาจอธิปไตย ซึ่งอาจร่วมกันจัดตั้งสหภาพสหพันธ์

ความทรหดและฟื้นตัวเร็วของชุมชนและองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์เป็นศูนย์กลางในการดูดซับ การรับมือ และการปรับตัวต่อแรงกระแทกและวิกฤตการณ์ อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการรับมือในพื้นที่อาจจะถูกผลักดันจนเกินจะรับมือซึ่งทำให้การตอบสนองในเชิงบวกทำได้ยากขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อให้เกิดโอกาสการทำลายล้างในอนาคตเพิ่มขึ้น ดังนั้น การทำงานและสนับสนุนผู้ดำเนินการในท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในการปรับตัวให้เข้ากับอุณหภูมิที่สูงขึ้น และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบปริมาณน้ำฝน

นอกจากนี้ ป่าและแหล่งความหลากหลายทางชีวภาพที่ดีที่สุดในโลกบางส่วนยังตั้งอยู่ในพื้นที่ขององค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) พื้นที่เหล่านี้มีความสำคัญในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในแง่ขององค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์จึงมีบทบาทสำคัญระดับโลก เกินขอบเขตของพม่า

นักเศรษฐศาสตร์ มิลตัน ฟรีดแมน กล่าวว่า “มีเพียงวิกฤตเท่านั้น ... ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง เมื่อวิกฤตนั้นเกิดขึ้น การกระทำที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับความคิดที่อยู่รอบๆ” ในช่วงสองปีที่ผ่านมา พม่าประสบกับวิกฤตการณ์ใหญ่สองครั้ง: การระบาดใหญ่ของโควิด ตามด้วยการทำรัฐประหารที่เลวร้ายลงและรุนแรงขึ้น การหยุดชะงักอย่างรุนแรงเหล่านี้ทำให้สามารถคิดเกี่ยวกับอนาคตของประเทศในรูปแบบใหม่และสร้างสรรค์ได้ เนื่องจากรัฐบาลทหารของสภาบริหารแห่งรัฐ (SAC) ถูกมองว่าผิดกฎหมายและไม่มีประสิทธิภาพ บทบาทขององค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ จึงมีความเกี่ยวข้องมากกว่าที่เคย

การประท้วงของขบวนการไม่เลือกฝักใฝ่ (CDM) ในย่างกุ้ง

ตะวันออกของ ของพม่า

รัฐกะเหรี่ยง

โรงเรียนใต้กองไฟที่ถูกโจมตีโดยกองทัพบพม่า:
ทำข้อสอบแบบหลายๆข้อ

เราเดินเข้าไปในป่าเล็ก ๆ แห่งหนึ่งเพื่อดูเด็ก ๆ นั่งอยู่ใต้ต้นไม้อ่านบทเรียนของพวกเขา พวกเขาจดจ่ออยู่กับหนังสือและเรียนรู้วิชาของตนเองอย่างตั้งใจ เด็กชายตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งกำลังอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษ เด็กผู้หญิงคนหนึ่งเงยหน้าขึ้นจากการอ่านของเธอและยิ้มกว้างให้เรา อาจารย์ใหญ่กล่าวว่า “นี่คือโรงเรียนของเรา ใต้ต้นไม้ในที่ที่เราซ่อนตัวจากการโจมตีของกองทหารพม่า เรานอนบนพื้นดินริมลำธาร

เล็ก ๆ แห่งนี้ พุ่มไม้มีสออบ เด็ก ๆ ต้องเตรียมตัวให้พร้อม เราจะมีการเคลียร์พื้นที่อีกเล็กน้อยบนเนินเขานั้นซึ่งจะใช้เป็นห้องสออบ”

เราทักทายเด็ก ๆ พร้อมทั้งอธิบายว่าเรามาให้ความช่วยเหลือในรูปของอาหารและยา เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักพวกเขา และเพื่อให้ข่าวกระจายออกไป เราต้องการบอกผู้คนทั่วโลกว่าเกิดอะไรขึ้น และเราต้องการให้ผู้ที่รู้ว่าผู้คนทั่วโลกห่วงใยพวกเขา อธิษฐานเผื่อพวกเขา และส่งความช่วยเหลือมาถึงพวกเขา

ครูสาววัย 20 ปีเล่าให้เราฟังทั้งน้ำตาว่าในปี พ.ศ.2553 พ่อของเธอถูกกองทัพบมายิงสังหาร และเธอคิดถึงพ่อตลอดเวลา ตอนนี้เธอปรารถนาที่จะสอนและช่วยเหลือเด็ก ๆ ขณะที่เราพูดคุยกัน กองทหารพม่าเริ่มโจมตี กระสุนปืนครกหกนัดถูกยิงออกมา อาจารย์ใหญ่อุ้มลูกชายคนเล็กของเขาไว้ใช้วิทยุสื่อสารไปยังกลุ่มต่อต้านที่อยู่ระหว่างที่หลบซ่อนกับกองทัพบพม่า พวกเขาบอกว่ากองทหารพม่าไม่ได้รู้จักปีแค่ปลอกกระสุนเท่านั้น

ภาพบน ครูวัย 24 ปีที่กำลังให้สัมภาษณ์การกล่าวหาว่า “ชอบคุณที่มาและเราชอบคุณ พระเจ้าที่เราสามารถสอนต่อไปได้แม้ว่ากองทัพบกจะพยายามหยุดเรา”

คณะครูและนักเรียนมาจากหมู่บ้าน เล่อซูโค, เล่อโต้, เขต นยองเลบีน, รัฐกะเหรี่ยงตะวันตกเฉียงเหนือ เราจัดโปรแกรม Good Life Club (GLC) กับเด็ก ๆ ร้องเพลงและเล่นด้วยกัน จากนั้นจึงแจกสื่อ GLC และขนม เด็กผู้พลัดถิ่นได้ไว้อาลัยอย่างสัน ๆ ให้กับคุณกรรม สมิต เพื่อนของ CCB ที่เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง พวกเขาร้องเพลง อันไพเราะเพื่อเป็นเกียรติแก่เขา ซึ่งเป็นเพลงที่เกี่ยวกับ พระเจ้าสถิตกับเราตลอดเวลา เด็ก ๆ และครอบครัวรู้ดีถึงการสูญเสียและแสดงความเสียใจต่อคุณกรรม เพื่อนของเรา สถาบันสมิตได้ช่วยเหลือชาวพม่าทั้งในด้านจิตวิญญาณ การแพทย์ และด้านสิ่งของมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เด็กและครูแสดงความขอบคุณต่อคุณสมิต และทุกคนที่ยืนเคียงข้างชาวพม่า

เราเดินไปยังหมู่บ้านที่พวกเขาได้หลบหนีมาและพบกับ ครอบครัวอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการโรงเรียนในป่า เราให้การ รักษาพยาบาลผู้ป่วยและทำโปรแกรม GLC ให้กับเด็ก ๆ เหล่านี้ ในระหว่างของการร้องเพลง กองทหารพม่าและ กลุ่มต่อต้านชาวกะเหรี่ยงที่ปกป้องหมู่บ้านได้ปะทะกัน และ กองทหารพม่าเริ่มระดมยิงปืนครกเข้าหาหมู่บ้าน แม่บางคน

นักเรียนชาวกะเหรี่ยงกำลังเรียนหนังสือ

ผู้เป็นพ่อใช้วิทยุสื่อสารระบุตำแหน่งของกองทหารพม่า

ฉวยลูกของตนด้วยความหวาดกลัวและเริ่มวิ่งหนี
เรากำลังติดต่อกับกลุ่มต่อต้านผ่านทางวิทยุ และรู้ว่า
การบุกได้หยุดลงแล้วและปืนครกที่ใกล้ที่สุดได้
ตกลงมาห่างจากเราอย่างน้อยหนึ่งกิโลเมตร
เราหนุนใจให้เหล่าแม่ๆ อยู่ต่อ แต่ก็บอกว่าเรา
ช่วยพาพวกเขาวิ่งหนีได้ถ้าจำเป็น แม่คนหนึ่งพูดว่า
“ฉันกลัวมาก สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา”

พวกเราบอกว่าเราอยู่กับคุณ พระเจ้าอยู่กับเรา
ทุกคน และเราจะช่วยให้พวกคุณให้หนีไปได้ถ้า
จำเป็น เธอถามว่า “คุณแน่ใจหรือ” ฉันเล่าเรื่องตลก
ด้วยน้ำเสียงสั่นเครือ เธอและคนอื่นๆ หัวเราะคิกคัก

“ตกลง ถ้าคุณอยู่ เราก็ออยู่” เธอกล่าว พวกเรา
ทั้งหมดอยู่ หัวเราะและร้องเพลงด้วยกัน และการยิง
ก็หยุดลง หลังจากโปรแกรม GLC เสร็จแล้ว เราได้
มอบเงินสำหรับเอาไว้ซื้อข้าวสารในกรณีฉุกเฉิน
ให้ทุกคนครบถ้วน

การมีทัศนคติของการขอบคุณที่แสดงบนใบหน้า
ของพวกเขาทำให้เรามีความสุข ในสัปดาห์นั้น
กองทัพบม่าได้ส่งรถบรรทุก 84 คันเพื่อเติมเสบียง
ให้กับค่ายต่างๆ และเปิดการโจมตีเพิ่มเติม
ในรัฐกะเหรี่ยงตอนเหนือ ทำให้เกิดผู้พลัดถิ่นทั้ง
ชาวบ้านจากเมืองโมน และเล่อไต่ เขตตอนของเลบีน
และในเขตพาลูน หลายพันคนต้องพลัดถิ่น
ในเมืองบือโซ, แดวโหล และลู่ซอ

แม้จะมีการโจมตีด้วยปืนครกทุกวัน มีการ
ลาดตระเวนและการยิงโดยกองทัพบม่า ประชาชน
ก็ยังไม่ยอมแพ้แม้จะต้องซ่อนตัวอยู่ในป่า ครูที่

เด็กพลัดถิ่นชาวกะเหรี่ยงมีความสุขกับโปรแกรม GLC

โปรแกรม GLC สำหรับเด็กพลัดถิ่นชาวกะเหรี่ยง

เด็กผู้หญิงอ่านเรื่องราวพระคัมภีร์
ที่ทางกับบรรดาทุกวิถีมอบให้แก่เธอ

เจ้าหน้าที่แพทย์เรเนเจอร์ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กพลัดถิ่น

อุทิศตนและเด็ก ๆ ก็ยังคงเรียนหนังสือต่อไป ด้วยความช่วยเหลือจากผู้คนทั่วโลก เราและคนอื่น ๆ สามารถให้ข่าวสารแก่ทุก ๆ ครอบครัวผู้พลัดถิ่นเพียงพอสำหรับหนึ่งถึงสามเดือน และให้การรักษายาบาลแก่ผู้ยากไร้ นี่เป็นปณิธานและเราขอขอบคุณพระเจ้า

เราเชื่อว่าพลังแห่งความดีมีค่ามากกว่าพลังแห่งความชั่ว ความรักของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่า และเราเชื่อว่าคนเหล่านี้จะมีชัย คำอธิษฐานของเราเพื่อเด็ก ๆ เหล่านี้คือความหวังและความฝันทั้งหมดของพวกเขาจะเป็นจริงและจะไม่มีขีดจำกัดสำหรับอนาคตของพวกเขา

เรามีความสุขที่ได้ทำประโยชน์ในภารกิจเหล่านั้น ถึงแม้ว่าเราจะทำบาป มีความอ่อนแอและไม่สามารถหยุดยั้งกองทัพบมาได้ แต่เราก็สามารถแสดงความรักและให้อาหาร ผ้าใบ กันน้ำ และการรักษาพยาบาลได้ ทั้งหมดนี้เป็นไปได้เพราะคุณทั้งหลายที่อธิษฐานและช่วยเหลือสนับสนุนผู้คนที่พวกเขาทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจนี้และเป็นส่วนหนึ่งของพยานทั่วโลกว่าพระเจ้าห่วงใยทุกคน

เรารู้สึกขอบคุณที่เด็ก ๆ สามารถเรียนรู้ต่อไปได้ สำหรับครูที่คอยสอน สำหรับพ่อแม่ที่ทำงานในไร่ของพวกเขาภายใต้ไฟที่ไหม้กระหน่ำ ขอขอบคุณ สำหรับกลุ่มต่อต้านที่พยายามหยุดกองทัพบมา และสำหรับทีมของเราจากทั่วทุกมุมของประเทศ

พม่าที่มีความสามารถในการช่วยเหลือ และเราขอขอบคุณทุกท่านที่ห่วงใย คำอธิษฐานของเราคือขอให้กองทหารพม่ากลับไปและการให้อภัยจะขยายออกไปและจะมีการปรองดองกัน

คำอธิษฐาน

โปรดร่วมกันอธิษฐานขอให้นักเรียนและครูยังคงยึดมั่นในความหวังและดำรงอยู่ด้วยความปิติยินดีท่ามกลางความทุกข์ยาก

อธิษฐานขอสันติสุขในใจผู้ที่อยู่ภายใต้การคุกคามอย่างต่อเนื่อง เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกกลืนกินด้วยความกลัว แต่ด้วยสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า พวกเขาจะรู้ว่าเมื่อใดควรหนีและเมื่อใดควรอยู่

อธิษฐานขอให้พระเจ้าปลอบโยนหัวใจที่แตกสลาย และให้กำลังใจผู้ถูกกดขี่ข่มเหง

โปรดอธิษฐานให้ความคิดจิตใจของเผด็จการเปลี่ยนแปลง หรือขอให้พวกเขาลาออกหรือล้มเลิกการเป็นเผด็จการ

ตะวันออก ของพม่า

รัฐกะเหรี่ยงแดง

สัมภาษณ์กับแอฟลินะ ผู้นำฝ่ายภาคใต้และสตรีชาว
กะเหรี่ยงแดงคนแรกที่ได้รับเลือกเข้าสู่รัฐสภา

แอฟลินะจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบการศึกษาของพม่า ด้วยฐานะการเงินที่จำกัด เธอจึงไม่สามารถเข้ามหาวิทยาลัยในระบบการศึกษาของรัฐได้ ทางเลือกอื่นคือการเข้าร่วมกับกลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยประชาชนแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง (KNPLF) ซึ่งเป็นกลุ่มหยุดยิงในรัฐกะเหรี่ยงแดง เธออายุ 19 ปีเมื่อเธอเข้าร่วม แนวร่วมปลดปล่อย

ประชาชนแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง (KNPLF) และถูกส่งไปยังค่ายผู้ลี้ภัยชาวกะเหรี่ยงเพื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากนั้นเธอก็ได้รับเลือกให้เข้าร่วมการฝึกอบรมด้านการต่างประเทศในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งนำไปสู่การฝึกงานในสาธารณรัฐเช็ก

จากการฝึกงานของเธอ แอฟลินะได้รับทั้งความรู้และความมั่นใจที่นั่นเตรียมความพร้อมเธอเป็นอย่างดี เธอกล่าวว่า “ขณะที่ฉันฝึกงานที่สาธารณรัฐเช็ก ฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้นำประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน ระบบราชการ และนโยบายต่างประเทศที่มีต่อพม่า มันทำให้ฉันมีประสบการณ์และความมั่นใจเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นฉันจะกลับไปที่กลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยประชาชนแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง (KNPLF)”

เมื่อเธอกลับมา เธอได้ก่อตั้ง เยาวชนรัฐกะเหรี่ยง (KSY) ซึ่งต่อมาได้กลายเป็น สหภาพเยาวชนรัฐกะเหรี่ยงแดง (UKSY) โดยทำตามความเชื่อของเธอที่ว่าความเป็นผู้นำของเยาวชน การศึกษา และการมีส่วนร่วมในการเมืองจะต้องเพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมสันติภาพ “เยาวชนต้องเป็นผู้นำสันติภาพในรัฐกะเหรี่ยงแดง นั่นคือจุดประสงค์ของเรา”

ในช่วงเวลานี้ กองทัพพม่าได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญที่พวกเขาอ้างว่าจะนำไปสู่ยุคใหม่ของ “ระบอบประชาธิปไตยแบบหลายพรรคที่มีระเบียบวินัยอย่างแท้จริง ในความเป็นจริงมันคือการขยายเวลาการควบคุมทางทหารในพม่าเท่านั้น การลงประชามติมีขึ้นในวันที่ 10 พฤษภาคม 2551 ก่อนการเลือกตั้ง แอฟลินะกล่าวว่า “ไม่มีหลักนิติธรรม ไม่มีโอกาสประท้วงหรือเดินขบวนบนท้องถนน ใครก็ตามที่พูดต่อต้านกองทัพพม่าจะถูกจับกุมหรือถูกฆ่า” แอฟลินะ และ สหภาพเยาวชนรัฐกะเหรี่ยงแดง (UKSY) เริ่มต้นการเคลื่อนไหวใต้ดินแจกจ่ายเอกสารต่อต้านการลงประชามติ และให้ความรู้แก่ชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมเหล่านี้ถือเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายสำหรับรัฐบาลทหารพม่า

เมื่อการเลือกตั้งในเดือนพฤษภาคมใกล้เข้ามา กองทัพพม่าเริ่มสังเกตเห็นการกระทำของสหภาพเยาวชนรัฐกะเหรี่ยงแดง (UKSY) และสมาชิก แอฟลินะและสมาชิกคนอื่นๆ รู้ว่ากองทัพกำลังตามหาพวกเขา “เรามีวิธีที่ทันทีที่ใหญ่มาก แต่เราลงมือทำโดยไม่เห็นอันตรายใหญ่หลวงที่อาจเกิดขึ้นกับเรา... เราเพิ่งตื่นตัว เราจัดเวิร์คช็อปมากมายในชุมชน ในโบสถ์ ในทุ่งนา ในป่า เราจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายร้อยครั้งในหมู่เยาวชน เราคาดว่าจะได้รับชัยชนะ”

การลงประชามติกำหนดไว้สำหรับวันที่ 10 พฤษภาคม 2551; เพียงหนึ่งสัปดาห์ก่อนการสำรวจ พายุไซโคลนนาร์กิสได้ทำให้เกิดแผ่นดินถล่มและทำลายล้างปากแม่น้ำสามเหลี่ยม

อิรวดี คร่าชีวิตผู้คนไปเกือบ 140,000 คน แม้ว่าโศกนาฏกรรมจะคลี่คลายสำหรับประชาชน แต่กองทัพเดินหน้าด้วยการลงประชามติ เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 รัฐบาลพม่าประกาศว่ารัฐธรรมนูญได้รับการอนุมัติโดย 92.4% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยอ้างว่ามีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 99%

ในวันเลือกตั้ง 10 พฤษภาคม แอฟลินและสมาชิกสหภาพเยาวชนรัฐกะเหรี่ยงแดง (UKSY) อีกสามคนถูกจับเพื่อนของเธอกฎหมายและถูกทุบตี เธอเล่าว่าเธอได้ยินเสียงของพวกเขากลางเสียงร้อง “ฉันไม่ได้ถูกทุบตีทางร่างกายเท่านั้น แต่ทางจิตใจฉันก็ถูกทุบตีด้วย” เธอถูกปล่อยตัวให้อยู่ในความดูแลของกลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยประชาชนแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง (KNPLF) และต้องอยู่ในสถานที่นั้นเป็นเวลาสองเดือน

ประสบการณ์ผลักดันแอฟลิน “ฉันต้องคิดให้ลึกและลึกกว่าเมื่อก่อน ฉันกำลังจะทำอะไร? สิ่งที่ฉันเชื่อคือหลักอหิงสาที่ใช้การไม่ได้ ดังนั้นฉันต้องสู้กับพวกเขากลับด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมี ถ้าฉันมีปืนฉันจะยิง ถ้าฉันมีกระบอกฉันจะตีความคิดแบบนั้นมาหาฉัน”

การถูกจับกุมไม่ได้ขัดขวางแอฟลินและเธอยังคงเดินหน้าต่อไป “ฉันคิดว่าการจัดระเบียบเยาวชน เราต้องได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี ทั้งทางร่างกายและจิตใจ จุดประสงค์ของเราจำเป็นต้องมีความชัดเจน นี่คือศักยภาพของความเป็นผู้นำที่ฉันต้องการ”

ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 เธอได้เข้าค่ายฝึกอบรม FBR “FBR เป็นมากกว่าที่ฉันคาดหวังเพราะก่อนหน้านี้ฉันไม่เคยพบกับจิตวิญญาณว่าเป็นอย่างไรเมื่อคิดถึงผู้คน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่คาดฝันเพราะได้รับการกระตุ้นทางจิตวิญญาณ การเตรียมร่างกาย การเตรียมจิตวิญญาณ การศึกษา

การฝึกอบรม FBR: การเรียนรู้วิธีการใช้วิทยุสื่อสาร

การถ่ายวิดีโอ

แอฟลินกับการฝึกการจับสิ่งกีดขวาง

ทางการเมืองและยุทธศาสตร์ที่ฉันได้รับซึ่งทำให้ฉันภาคภูมิใจ”

“ฉันเรียนรู้ว่าความรักและการติดตาม พระเจ้าเป็นวิธีที่ดีที่สุด”

“หลังจาก FBR ฉันทำงานให้กับแนวร่วมปลดปล่อยประชาชนแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง (KNPLF), สหภาพเยาวชนรัฐกะเหรี่ยงแดง (UKSY) และในตำแหน่งเจ้าหน้าที่เรนเจอร์ฉันใช้เวลาส่วนใหญ่กับสหภาพเยาวชนรัฐกะเหรี่ยงแดง (UKSY) และทำหน้าที่เป็นเลขานุการหมายเลข 2” เยาวชนได้จัดกิจกรรมให้กลุ่มติดอาวุธชาวกะเหรี่ยงทั้งหมดได้พบปะกัน “เรากำลังมองหาสิ่งที่ทุกคนสามารถตกลงกันได้” แอฟลินกล่าวว่าแนวคิดหนึ่งคือ “การรวบรวมเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ทั้งหมดและจัดตั้งองค์กรที่เป็นตัวแทนของรัฐกะเหรี่ยงแดงทั้งหมด” พวกเขาบรรลุล้มเหลวและแอฟลินได้รับตำแหน่งรองผู้อำนวยการซึ่งเป็นผู้นำในด้านการปฏิบัติงาน เครือข่ายสาธารณสุขและการพัฒนาพลเมืองกะเหรี่ยงแดง (KCHDN) ได้รวบรวมหน่วยงานด้านสุขภาพจากองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ ของกะเหรี่ยงแดงทั้งหกแห่งมารวมกัน

“ฉันอยู่กับเครือข่ายมาแปดปีแล้ว เราทำการปรับปรุงบริการสุขภาพขั้นพื้นฐานมากมายในชุมชน พัฒนาและนำนโยบายด้านสาธารณสุขไปปฏิบัติ เรามีความฝันมากมาย ในช่วงเริ่มต้น ออฟฟิศของเราอยู่ด้านหลังของเรา และเราไม่มีงบประมาณ เรามีความคิดและเวลาในการลงทุนเท่านั้น”

เครือข่ายได้รับความสนใจอย่างรวดเร็วจากประชาคมระหว่างประเทศและเงินช่วยเหลือจำนวนมาก แอฟลินเข้าใจว่าเงินช่วยเหลือเหล่านี้ได้กำหนดลำดับความสำคัญไว้ล่วงหน้าแล้ว ดังนั้น การสร้างระบบที่ไม่เปลี่ยนแปลงแม้ผู้บริจาคเข้ามาและจากไปคือสิ่งสำคัญอันดับแรกของเธอ “เราทำให้ตัวเองเข้มแข็ง เราสามารถบอกผู้บริจาคว่าเราต้องการอะไร เราสามารถผสมผสานลำดับความสำคัญของผู้บริจาคเข้ากับความต้องการของเราได้ เราสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับผู้บริจาคและประชาคมระหว่างประเทศ” ภายในแปดปีพวกเขามีเจ้าหน้าที่ภาคสนาม 500 คน และอีกประมาณ 90 คนอยู่ในสำนักงาน และดูแลและจัดการเงินช่วยเหลือจากองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศหลายแห่ง

ในตำแหน่งรองผู้อำนวยการ เธอสามารถสร้างชุมชนมีอาสาสมัครขนาดใหญ่ขึ้นมาได้ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิสตรี การศึกษาของเยาวชน การมีส่วนร่วมทางการเมือง การสาธารณสุข ผู้บริจาคจากต่างประเทศ และองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) แอฟลินมาเชื่อว่าเสียงขององค์กรภาคประชาสังคม (CSO)

แอฟลินพูดปราศรัยในอีเว้นท์การเมือง

เยาวชนรัฐกะเหรี่ยงเพื่อพรรคประชาธิปไตยกะเหรี่ยง (KYSDP)

นั้นยังไม่ได้รับการยอมรับและ “เพื่อให้สามารถไปเพื่อการพัฒนาที่แท้จริงได้ เสียงขององค์กรภาคประชาสังคมจำเป็นต้องเข้ามาอยู่ในกระบวนการทางกฎหมายในรัฐสภา”

แอฟลินลาออกจากตำแหน่งรองผู้อำนวยการเครือข่ายสาธารณสุขและการพัฒนาพลเมืองกะเหรี่ยงแดง (KCHDN) และเข้าร่วมพรรคประชาธิปไตยแห่งรัฐกะเหรี่ยง (รัฐกะเหรี่ยงแดง) (KySDP); เธอกลายเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งปี 2563 เธอวิ่งไปบนแท่นแห่งความสามัคคี “สิ่งที่จำเป็นที่สุดในชุมชนของเราคือความสามัคคี หากปราศจากความสามัคคี เราก็ไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าในการพัฒนาสันติภาพได้ นี่คือสิ่งที่สำคัญมาก ฉันจะไม่พัฒนาคุณ ฉันจะพัฒนาความสามารถของคุณเพื่อระบุสิ่งที่คุณต้องการ ฉันจะเปิดโลกทัศน์และความคิดของคุณ จากนั้นพวกเขาก็จะช่วยฉันระบุความต้องการและลำดับความสำคัญของพวกเขาเอง”

เธอชนะการเลือกตั้งและเป็นผู้หญิงชาวกะเหรี่ยงคนแรกที่ได้รับเลือกเข้าสู่รัฐสภาของรัฐ วาระของเธอคือห้าปีและมีแผนการพัฒนาและการศึกษา “ความฝันอันยิ่งใหญ่ของฉันคือการสร้างและจัดระเบียบศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนและสตรีที่จะสอนความตระหนักทางการเมืองในแต่ละเมืองทั้งเจ็ดในรัฐกะเหรี่ยงแดง” ศูนย์จะให้ความรู้และสอนความตระหนักทางการเมืองแก่สตรีและเยาวชนตลอดจนความเป็นผู้นำประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน และระบบของรัฐบาล

หลังการเลือกตั้งเพียงสามเดือน การรัฐประหารก็เกิดขึ้น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ผู้นำชาวกะเหรี่ยงมารวมตัวกันและตัดสินใจสนับสนุนการประท้วงที่ไม่รุนแรงเพื่อสนับสนุนขบวนการต่อสู้เพื่อพลเรือน (CDM)

การประท้วงอย่างสันติเติบโตขึ้น ทหารพม่าเริ่มใช้กำลังและการข่มขู่เกินกำลังเพื่อระงับการประท้วงอย่างสันติ ในขณะที่เดียวกันก็แก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้การกระทำของตนซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนถูกต้องตามกฎหมาย กองทัพได้ออกคำสั่งให้จับกุมแอฟลินและผู้นำคนอื่น ๆ และรายชื่อของพวกเขาถูกตีพิมพ์ลงในรายชื่อ เธอฝากลูก ๆ ของเธอไว้กับญาติ ๆ และหนีไปป่าเพื่อทำงานต่อ เมื่อวันที่ 20 เมษายน ทหารพม่าได้เข้าไปในบ้านญาติของเธอ เมื่อถึงจุดนั้น แอฟลินและครอบครัวของเธอตัดสินใจย้ายเด็ก ๆ ไปยังพื้นที่ชายแดนซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของกองทหารพม่า

เมื่อการปราบปรามของทหารพม่ารุนแรงขึ้น “เราได้จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งรัฐกะเหรี่ยงแดง (KSCC) เพื่อทำงานร่วมกับรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) ในระดับรัฐ” เพื่อต่อต้านกองทัพพม่า เหนือสิ่งอื่นใดที่พวกเขากำลังทำงานกับ รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) คือรัฐธรรมนูญระดับรัฐบาลใหม่ “เรามีงานต้องทำมากมาย”

ในฐานะสมาชิกคณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งรัฐกะเหรี่ยงแดง (KSCC) แอฟลินสามารถทำงานจากระยะไกลได้ครบเท่าที่เธอมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ดี ซึ่งหมายความว่าเธอสามารถอยู่กับลูก ๆ ของเธอได้ และหลังจากห่างกันหลายเดือนเธอก็ได้มาเยี่ยมพวกเขาอีกครั้งในเดือนตุลาคม อย่างไรก็ตามแรงกดดันจากกองทัพพม่าได้ขยายไปถึงชายแดนแล้ว และมันก็ไม่ใช้ที่หลบภัยอีกต่อไป แอฟลินตัดสินใจย้ายไปลี้ภัยในประเทศชายแดน ตอนนี้ปลอดภัยแต่ไม่ใช้ในประเทศของเธอ แอฟลินเหมือนกับหลายๆ คนในพม่า อยู่กับคำถามที่ว่า “อนาคตของฉันจะเป็นอย่างไร”

แอฟลินกล่าวสุนทรพจน์ทางการเมือง

คำอธิบาย

โปรดอธิบายขอความสามัคคีในหมู่ผู้นำกลุ่มชาติพันธุ์ที่แสวงหาการรวมตัวกันและช่วยเหลือประชาชนของพวกเขาในนามของสันติภาพ ความรักและเสรีภาพ
อธิบายขอสถิติปัญญาในขณะที่ผู้คนในพม่าพยายามทำความเข้าใจวิธีดำเนินการขั้นตอนในการแสวงหาความยุติธรรม

อธิบายขอความเมตตาและพระคุณ อธิบายขอให้ทุกคนตระหนักว่าเราทุกคนต้องการการให้อภัยและเราต้องเต็มใจให้อภัยผู้ที่ทำร้ายเรา

ผู้ลี้ภัย โรฮิงญา

บังคลาเทศ

ไฟไหม้กลางคั้งทำลายค่ายผู้ลี้ภัยโรฮิงญา

ค่ายผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาในเขตค็อกซ์บาซาร์ ประเทศบังกลาเทศ เผชิญกับไฟป่าครั้งใหญ่สามครั้งในช่วงสามเดือนเมื่อต้นปี 2564 ส่งผลให้หลายพันคนต้องไร้บ้าน บาดเจ็บ หรือสูญหายหลายร้อยคน และเสียชีวิตอีกหลายคน

เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2564 ในช่วงเช้าตรู่ เกิดเพลิงไหม้ร้ายแรงขึ้นในค่ายบาลูคาลี 10 ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายแห่ง

ของค่ายผู้ลี้ภัยที่แผ่กิ่งก้านสาขาดังอยู่ใกล้เมืองเทคนาฟ ที่มบรรเทาทุกข์ชาวโรฮิงญาในพื้นที่ไปถึงที่เกิดเหตุเมื่อเวลา 9.00 น. ของวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2564 และเริ่มช่วยเหลือประชาชน เพลิงไหม้เริ่มขึ้นในร้านค้าแห่งหนึ่งของชาวโรฮิงญา และลามไปยังร้านค้าอื่น ๆ อีก 15 แห่งที่อยู่ติดกันแออัดอย่างรวดเร็ว ร้านค้าทั้งหมดที่มีสินค้าอยู่ข้างใน ถูกเผาเป็นเถ้าถ่าน มีคนห้าคนอยู่ข้างในขณะร้านค้าถูกไฟไหม้ สามคนเสียชีวิตและอีกสองคนได้รับบาดเจ็บสาหัส

เกิดเพลิงไหม้ที่รุนแรงกว่านั้นมากในวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2564 ทำลายล้างค่าย 8W ในพื้นที่บาลูคาลีใกล้เทคนาฟ ไฟไหม้เริ่มเวลา 15.00 น. และไม่อาจควบคุมได้จนถึงเวลา 20.00 น. ที่พักพิงประมาณ 10,000 แห่งถูกทำลายอย่างราบคาบ ส่งผลให้ผู้คนจำนวน 85,000 คนไม่มีที่อยู่อาศัย มีรายงานเด็กหลายร้อยคนสูญหาย และมีผู้เสียชีวิตประมาณ 15 คน นอกจากผู้เสียชีวิตแล้ว ร้านค้า โรงเรียน มัสยิด โรงพยาบาล และศูนย์อาหารถูกทำลายทั้งหมด

ทีมบรรเทาทุกข์ชาวโรฮิงญาในท้องถิ่นได้รับมาช่วยด้วยการอพยพผู้คน ช่วยขนของ และร่วมมือกับแผนกดับเพลิงในท้องถิ่นเพื่อดับเพลิง หวัหน้าหมู่บ้านรายงานว่ารวดเร็วหนามรอบค่ายทำให้คนไม่สามารถหลบหนีได้ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2564 ทีมงานชาวโรฮิงญาได้แจกจ่ายมุ้งและช่วยเหลือ 400 ครอบครัวในค่าย 8W

ไฟไหม้เพิ่มเติมเกิดขึ้นในช่วงต้นปีเช่นกัน เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2564 ค่ายผู้ลี้ภัยนายาพารา มีบ้านเรือนชาวโรฮิงญาหลายร้อยหลังถูกทำลายด้วยไฟที่ไหม้กระหน่ำเป็นเวลาหลายชั่วโมง จนกระทั่งหน่วยฉุกเฉินเข้าดับไฟได้ ทีมงานชาวโรฮิงญาเคลื่อนไหวในทันทีด้วยการช่วยเหลือครอบครัวต่าง ๆ ให้ย้ายไปยังที่ปลอดภัย และช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ดับเพลิงโดยจัดหาบน้ำจากบ่อน้ำในบริเวณใกล้เคียง สมาชิกสองคนในทีมสูญเสียบ้านและทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาในกองเพลิงนี้ มีผู้ได้รับบาดเจ็บหลายคน บ้านหลายร้อยหลังถูกทำลาย เด็กสูญหาย บั้มน้ำหลายแห่งได้รับความเสียหาย และผู้คนหลายร้อยคนเหลือเพียงเสื้อผ้าที่ติดตัวพวกเขา เจ้าหน้าที่ชาวโรฮิงญาแจกผ้าห่มและเสื้อผ้าให้แต่ละครอบครัวกว่า 500 ครอบครัวที่สูญเสียทุกสิ่ง

ทีมงานชาวโรฮิงญาได้พบกับครอบครัวของเหยื่อหลายราย' ผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่สามารถระบุสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดเพลิงไหม้ได้ ผู้หญิงคนหนึ่งรายงานว่าได้กลิ่นแก๊สก่อนที่เธอจะถูกบังคับให้หนีจากที่พักพิงไฟลุกลามอย่างรวดเร็วจนเธอมีเวลาแค่ฉวยลูก ๆ ไปด้วยเท่านั้นและถูกบังคับให้ทิ้งสามีที่ป่วยไว้ข้างหลัง เขาไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เนื่องจากเจ็บป่วย เธอกล่าวว่า "ฉันต้องออกจากที่นั่น ร้องไห้ มองดูสามีที่กำลังถูกเผาในกองไฟต่อหน้าฉัน แล้วฉันก็หมดสติไปเมื่อได้ยินเสียงตะโกนและร้องไห้ของสามีของฉัน"

ตำรวจได้จับกุมและตั้งข้อหาเยาวชนบังคลาเทศหลายคนในข้อหาวางเพลิง

ไฟไหม้สามครั้งในสามเดือนได้ทำลายบ้านเรือนและทรัพย์สินของชาวโรฮิงญาหลายหมื่นคนที่อาศัยอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยของค็อกซ์ บาซาร์

หลังจากข้อตกลงเหล่านี้แต่ละครั้ง ทีมงานชาวโรฮิงญาสามารถแจกจ่ายความช่วยเหลือร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ๆ ที่ทำงานในค่ายได้ ซึ่งรวมถึง: สภาเสี้ยววงเดือนแดงบังคลาเทศ (BD Red Crescent Society), องค์กรการระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM), ศุภนิมิต(World Vision), องค์กรแพลนอินเตอร์เนชั่นแนล (Plan International), องค์กรการแพทย์ไร้พรมแดน (MSF),

ซากบ้านที่หลงเหลืออยู่

เด็กหนุ่มยืนอยู่หน้าซากบ้านที่เหลืออยู่

ผู้ลี้ภัยรับผ้าห่มและเสื้อผ้าบน

ผู้ลี้ภัยอุ้มลูกเพื่อไปยังที่ปลอดภัย

องค์กรให้ความช่วยเหลือจากประเทศตุรกี Turkish Aid และ คณะกรรมการพัฒนาชนบทประเทศบังกลาเทศ (BRAC)

**ผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาเสี่ยงชีวิตและสุขภาพ
จากเหตุน้ำท่วมฉับพลันผู้ลี้ภัยบาลูคาลี**
ถ่ายผู้ลี้ภัยบาลูคาลี ประเทศบังกลาเทศ:

ในเดือนกรกฎาคม ฝนตกหนักและน้ำท่วมฉับพลันทำให้เกิดดินถล่มและบ้านเรือนกว่า 300 หลังในค่ายผู้ลี้ภัยบาลูคาลีหลายคนจมน้ำ รวมทั้งเด็ก ๆ และอีกหลายพันคนต้องสูญเสียบ้านของพวกเขา ภัยพิบัตินี้ทำให้ไม่สามารถจัดส่งอาหารได้ชั่วคราว และกว่า 300 ครอบครัวไม่มีอาหารเนื่องจากฝนตกอย่างต่อเนื่อง

ค่ายต่าง ๆ ถูกล้อมรอบด้วยรั้วลวดหนามเพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาที่อาศัยอยู่ที่นั่น สิ่งนี้ปิดกั้นบางคนที่พยายามจะหนีจากน้ำท่วมและพวกเขาก็จมน้ำตาย ผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาเหล่านี้หนีจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์โดยกองทหารพม่าในปี 2560 และตั้งแต่นั้นมาก็ติดอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยบังกลาเทศ โดยไม่มีโอกาสได้กลับบ้านเกิดของพวกเขา ปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยเกือบหนึ่งล้านคนในค่ายเหล่านี้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคภัย อคติภัย และน้ำท่วมทุกปี

โปรตอริชฐานเพื่อชาวโรฮิงญาและอนาคตที่ไม่แน่นอนของพวกเขาด้วย

ผู้ลี้ภัยรับผ้าห่มและเสื้อที่มอบ

คำอธิบาย

อริชฐานเพื่อสวัสดิภาพของผู้พลัดถิ่นจากความรุนแรงและต้องเสาะหาที่พักพิงในที่ที่น้ำสะอาดหายากขาดโภชนาการที่เพียงพอ และการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม

อริชฐานเพื่อครอบครัวของผู้คนที่ถูกสังหารด้วยความรุนแรงของกองทหารพม่า

อริชฐานเพื่อเด็กที่ต้องเห็นและประสบกับเหตุการณ์ที่ได้รับบาดเจ็บทางใจซึ่งมากกว่าที่พวกเราหลายคนจะจินตนาการได้

ภาคตะวันตก ของพม่า

รัฐชิน

ทหารพม่าสังหารผู้ประท้วงกลางร้อยละ
ตามท้องถนนและจับกุมได้หลายพันคน

ในรัฐชิน เช่นเดียวกับในหลายพื้นที่ในพม่า ชีวิตไม่เหมือนเดิม
ตั้งแต่การรัฐประหารเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564
ภายหลังการรัฐประหาร กองทัพได้แสดงให้เห็นตัวตนที่แท้จริง
ของพวกเขา กองทัพสังหารผู้ประท้วงหลายร้อยคนตามท้องถนน
ที่อยู่ในเมืองและการจับกุมอีกหลายพันคนในขณะเดียวกันก็

เด็กพลัดถิ่นชาวชินในก๊หลบซอบ
6 มิถุนายน 2564

กองทัพพม่าโจมตีเมืองตันตลิ่ง 29 ตุลาคม 2564
(รูปภาพได้รับจากแหล่งที่มาภายนอก)

งานศพของชาวบ้านสามคนที่ถูกสังหารโดยการโจมตีของกองทัพพม่า หมู่บ้านอิกคา
5 พฤษภาคม 2021 (รูปภาพได้รับจากแหล่งที่มาภายนอก)

เด็กพลัดถิ่นชาวชินอยู่หน้าที่พักภัยของพวกเขา

เพิ่มการโจมตีกลุ่มชาติพันธุ์ตามแนวชายแดน รัฐบาลพลัดถิ่นที่เป็นพลเรือนได้ก่อตั้งรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) และแนวหน้าแห่งชาติชิน ซึ่งเป็นองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) ซึ่งเป็นตัวแทนของชาวชินจำนวนมากเป็นหนึ่งในองค์กรแรกที่ประกาศการสนับสนุนรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) เรื่องนี้ไม่ได้ถูกมองข้ามโดยกองทัพพม่า และรัฐชินได้กลายเป็นหนึ่งในสมรภูมิที่ดุเดือดที่สุดในพม่า

ตั้งแต่เดือนสิงหาคมปีเดียว กองทัพได้เผาหรือทำลายบ้านเรือนหรืออาคารทางศาสนา มากกว่า 350 หลังในพื้นที่ชิน ตามข้อมูลขององค์กรสิทธิมนุษยชนแห่งชิน ประชากรในรัฐชินมากถึง 20% ต้องพลัดถิ่น กองทหารได้รวมตัวกันใกล้กับเมืองตันตลัง ซึ่งมีบ้านเรือนถูกไฟไหม้ไปแล้วกว่า 170 หลัง รวมถึงโบสถ์สองแห่งและวัดหนึ่งหลัง ตามรายงาน ผู้คนส่วนใหญ่ในเมือง 10,000 คน ได้หลบหนีออกไปแล้ว

นอกจากการโจมตีและการทำลายล้างแล้ว กองทัพได้ปิดอินเทอร์เน็ตในรัฐชิน ทำให้การส่งข้อมูลและรับข่าวสารทำได้ยากขึ้น พลเรือนส่งข่าวผ่านการโทรทางโทรศัพท์เท่านั้น

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างจากรายงานสดจากหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์ในรัฐชินซึ่งมีรายละเอียดเฉพาะกิจกรรมที่เขารับโดยเฉพาะในเดือนตุลาคม:

4 ตุลาคม พ.ศ. 2564 ในตอนเย็น ขบวนทหารของกองทัพพม่าเข้าสู่ทะเลเมฆด้วยยานพาหนะแปดคัน มีการปะทะกันระหว่างทาง กองทหารพม่ายิงอาวุธหนักใกล้

บ้านของชาวชินถูกทำลายโดยกองทัพทหารพม่า

เยาวชนในเมืองฮักคา รัฐชิน ให้การสนับสนุนขบวนการต่อสู้เพื่อพลเรือน (CDM)

เหล่าผู้พลัดถิ่นชาวชินก่อนจะมีการแจกจ่ายอาหาร

หมู่บ้านเชือกควาห์ เมืองกะเลย์ และชาวบ้านต้องหนี มีหมู่บ้านที่เรียกว่าวีบุลาห่างจากกะเลเมว 27 ไมล์ และชาวบ้านเหล่านี้ต้องหนีไปซ่อนตัวอยู่ในป่าเพราะการ โจมตีครั้งนี้

อินเทอร์เนตทั้งหมดถูกตัดขาดในเมืองฟาลาม ชาวถูกส่ง ผ่านทางโทรศัพท์เท่านั้น

5 ตุลาคม พ.ศ. 2564 ในหมู่บ้านชวงควัว เมืองกะเลย์ กองทหารพม่าบุกเข้ายึดโรงสีข้าวของ ยู ฆูน ซา มวง และ ร้านค้าบางส่วน พวกเขาขโมยน้ำมันดีเซล 50 แกลลอน เงินหนึ่งล้านจ๊าด (ประมาณ 17,000 บาท) และเสื้อผ้า พร้อมกับสินค้าอื่น ๆ ที่วางอยู่ที่นั่น

7 ตุลาคม พ.ศ. 2564 กองกำลังป้องกันประชาชนกะเลย์ (PDF ในพื้นที่) ยิงกองทัพบพม่าใกล้กับวิทยาลัยโทมา จีทีโอ (Htoma GTI) แล้วโจมตีอีกครั้งด้วยระเบิดแสงเครื่อง (IED) ใกล้หมู่บ้านทายาโคน หลังการระเบิดของระเบิดแสงเครื่อง (IED) กองทัพบพม่าจับกุมคนสามคนจากหมู่บ้าน ทายาโคน และเผาโรงงานมอเตอร์ไซค์ของ ยู ซา เลีย ธาง ซานเนียด

8 ต.ค. 2564 การต่อสู้ยังดำเนินต่อไปทุกวันในพื้นที่ กะเลย์ มีรายงานว่ากองทหารพม่ามาถึงเมืองคาเลเมียว พร้อมยานพาหนะ 40 คัน

9 ต.ค. 2564 การต่อสู้ปะทุขึ้นในช่วงเช้าเมื่อขบวนรถ ทหารมาถึงเมืองกะเลเมียว

11 ตุลาคม 2564 วันนี้ ขบวนทหารจากกะเลเมียวนอน หลับอยู่ในหมู่บ้านลุมบาง พวกเขาขโมยและกินหมูที่ชาวบ้าน เลี้ยงไว้ พวกเขามียานพาหนะ 50 คันและรถถังสองคัน ชาวบ้านหลบหนีไปซ่อนตัวอยู่ในป่า

การแจกจ่ายข้าวสารในรัฐชิน

ชายหนุ่มจากหมู่บ้านซอนถูกกระสุนปืนกระแทกที่ หัวเข้าจากกระสุนปืนตามถนนโดยยานพาหนะของทหารพม่า ในคืนวันที่ 10 ตุลาคม ขบวนรถสภาพทหารประมาณ 30 คัน จากกะเลเมียวจอดอยู่ใกล้หมู่บ้านต่ายจิน และเข้าร่วมกอง กำลังกับกองทหารพม่าใกล้กับหมู่บ้านของเกา บนถนน กะเลเมียว-ฟาลาม ยานพาหนะเหล่านี้ยิงอาวุธหนักไปตาม ท้องถนน

14 ตุลาคม พ.ศ. 2564 เยาวชนชาวชินสองคนถูกสังหาร โดยสภาพการครองแห่งรัฐ การรีแบรนด์ตัวเองของกองทัพ ภายหลังรัฐประหาร) ในตอนเย็นของวันที่ 11 ตุลาคม ยู ตอง ฟิน มัง อายุ 29 ปี และ ซาลาย ตอง นีว มา วิ อายุ 34 ปี; พวกเขาทั้งคู่มาจากหมู่บ้านตู่พายในเขตฟาลาม

ตำรวจและพยาบาลที่สนับสนุนกลุ่มขบวนการคัดค้านของพลเรือน (CDM) ถูกบังคับให้พักพิงในหอประชุมโบสถ์

รถของกองทัพบม่าที่ออกจากกะเลเมียพบชายหนุ่มสองคนระหว่างทาง กองทหารพม่ายังยู ธอง ฟิน มัง เข้าหน้าผาก และยิง ซาลาย ตอง นิ่ว มา วิ เข้าที่ท้องของเขาสี่ครั้ง

ในพื้นที่ฟาลาม โบสถ์หนึ่งหลัง โกดัง และบ้านแปดหลัง ถูกกองทหารสถาปการกองแห่งรัฐสังหาร(SAC)วางเพลิงในวันที่ 14 และ 15 มีเพียงบ้านสามหลังที่เหลืออยู่ใน เรียลติ ; ส่วนที่เหลือถูกเผา

วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2564 เวลาบ่าย 2.30 น. กองทหารพม่าได้จุดไฟเผาสถานที่หลายแห่งในเมืองถันตลิ่ง

คำอธิบาย

อธิษฐานเพื่อสวัสดิภาพของผู้พลัดถิ่นจากความรุนแรงและต้องเสาะหาที่พักพิงในที่ที่น้ำสะอาด หายาก ขาดโภชนาการที่เพียงพอ และการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม

อธิษฐานเพื่อครอบครัวของผู้คนที่ถูกสังหารโดยความรุนแรงของกองทหารพม่า

อธิษฐานเพื่อเด็กที่ต้องเห็นและประสบกับเหตุการณ์ที่ได้รับบาดเจ็บทางใจซึ่งมากกว่าที่พวกเราหลายคนจะจินตนาการได้

การสอนเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์ ในโปรแกรม GLC ที่ค่ายผู้พลัดถิ่นชอเซ

ภาคเหนือ ของพม่า

คะฉิ่นและรัฐฉานเหนือ

การต่อสู้รุนแรงขึ้นตั้งแต่รัฐประหารในรัฐคะฉิ่น
ตอนใต้และตอนเหนือของรัฐฉาน

ในรัฐคะฉิ่นและรัฐฉานมีรายงานการต่อสู้ที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ระหว่างกองทัพพม่าและองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) นับตั้งแต่การรัฐประหาร การต่อสู้แบบดั้งเดิมระหว่างองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) และกองทัพพม่าที่มีมาคือการดำรงอยู่ของกองกำลังป้องกันประชาชนและ ส่วนกองทัพพม่ามีการใช้โดรนและเครื่องบินปีกที่เพิ่มขึ้นในการสอดส่องและกำหนดเป้าหมายขององค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) การเพิ่มกำลังของทั้งสองฝ่ายนี้ก่อให้เกิดการต่อสู้ที่รุนแรงอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

ฐานปฏิบัติการของกองทัพพม่า นอกจากจะใช้ปืนใหญ่แล้วยังมีการใช้ปืนครกแบบเบาและหนักเพิ่มขึ้น เพื่อโจมตีองค์กรติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) และหมู่บ้านที่พวกเขาปฏิบัติการอยู่ ทำให้พลเรือนบาดเจ็บล้มตายจำนวนมากเนื่องจากปืนครกตกลงอย่างไม่เลือกหน้าในหมู่ประชาชน เพื่อเป็นการตอบโต้ระเบิดแสวงเครื่อง (IED) จึงมีการใช้ทุ่นระเบิดเคลย์มอร์

(Claymores) และทุ่นระเบิดกับกองทหารพม่าในการลาดตระเวนและขบวนรถขนส่งมากขึ้น เมื่อขบวนรถและการลาดตระเวนของกองทหารพม่าถูกโจมตีด้วยระเบิดแสวงเครื่อง (IED) พวกเขาอาจจะยิ่งเข้าไปหมู่บ้านใกล้เคียงอย่างไม่เลือกหน้า

ขบวนการไม่เชื่อฟังของพลเรือน (CDM) เหล่ากาชาด และสมาชิกรองการภาคประชาสังคมอื่น ๆ ก็ไม่ปลอดภัยจากการตกเป็นเป้าและการถูกคุกคามในรูปแบบของการจับกุมโดยกองทัพพม่า การประท้วง ขบวนการต่อต้านของพลเรือน (CDM) เกิดขึ้นในหลายเมืองในรัฐคะฉิ่นและรัฐฉานเมื่อต้นปี 2564 แต่หลายคนต้องเผชิญกับการปราบปรามอย่างโหดเหี้ยมจากกองกำลังตำรวจเมียนมาร์

พลเรือนตกเป็นเป้า

เนื่องจากการเคลื่อนไหวของขบวนการต่อต้านของพลเรือน (CDM), กองกำลังปกป้องประชาชน (PDF) และรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) เพิ่มขึ้น พลเรือนจำนวนมากจึงตกเป็นเป้าหมาย พวกเขาถูกควบคุมตัว โดนทุบตี หรือสังหารโดยกองทัพพม่าทั่วทั้งภูมิภาค นี่เป็นการทวีความรุนแรงขึ้นของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับชาวบ้านและเกษตรกรในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง

การเคลื่อนไหวของผู้พลัดถิ่น

ทั่วทั้งรัฐคะฉิ่น จำนวนผู้พลัดถิ่นใหม่สูงขึ้นตั้งแต่การรัฐประหารเนื่องจากการต่อสู้ที่ดุเดือดขึ้นอีกครั้ง ภาวะซับซ้อนในค่ายผู้พลัดถิ่นได้ทำให้ผู้พลัดถิ่นอยู่ในสภาพแยลงไปอีก เนื่องจากการขาดแคลนอาหาร ดินถล่ม การขาดการดูแลสุขภาพ

เจ้าหน้าที่แพทย์สนเซอร์ชาวคะฉิ่นทำการตรวจวินิจฉัยเด็ก

การแจกจ่ายอาหารในรัฐคะฉิ่น

ทางการแพทย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีโรคโควิด 19 มีเรื่องราวของผู้พลัดถิ่นที่ต้องกลับมายังบ้านเรือนที่ถูกทำลายเนื่องจากสภาพอันเลวร้ายในค่ายผู้พลัดถิ่นนั้น

การตอบสนองต่อโรคโควิด 19

ภายในเขตเมืองของรัฐคะฉิ่น การติดเชื้อโควิด-19 ได้แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว แม้จะมีโครงการฉีดวัคซีนที่มีประสิทธิภาพอยู่บ้าง ร้านค้าคะฉิ่นบางแห่งแสดงความไม่พอใจที่การติดเชื้อยังคงดำเนินต่อไปแม้จะให้วัคซีนแล้วก็ตาม สถิติแตกต่างกันไปตามอัตราการติดเชื้อและการเสียชีวิต (จำนวนผู้ติดเชื้อได้รับการตีพิมพ์เป็นออกมาเป็นพันราย เสียชีวิตหลายร้อยกว่าราย ในช่วงปี พ.ศ. 2564) แต่ใจกลางเมืองได้รับผลกระทบจากจำนวนการติดเชื้ออย่างแน่นอน อย่างน้อยหนึ่งครั้งหน่วยทหารราบของกองทัพพม่าใช้โควิด-19 เป็นข้ออ้าง

ในการค้นหาค่ายผู้พลัดถิ่นในเมืองมิตจีนา (มิถุนายน 2564) ศูนย์กลางเมือง ค่ายผู้พลัดถิ่น และหมู่บ้านต่างได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากขั้นตอนการปิดเมือง

การปิดอินเตอร์เน็ต

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564 รัฐบาลทหารพม่าได้ปิดบริการอินเทอร์เน็ตบนมือถือบางส่วนในรัฐคะฉิ่น ชาวบ้านเชื่อว่าเป็นช่วงเวลาที่จะก่อให้เกิดขึ้นพร้อมกับการเคลื่อนไหวของกองทหารและการรุกรานที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นไม่นาน เพื่อลดกระแสข้อมูล ผลที่ตามมาของการปิดระบบอินเทอร์เน็ตคือภาคสังคมหลายส่วนที่ต้องพึ่งพาการเชื่อมต่อออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพถูกปิด รวมถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น การเรียนออนไลน์และการโอนเงินที่ไม่สามารถทำได้

คลินิกทางการแพทย์ของ FBR ให้การรักษาแก่ผู้พลัดถิ่นชาวคะฉิ่น

ภารกิจทีมบรรเทาทุกข์ไปยังค่ายผู้พลัดถิ่นบูมรายาง

ในช่วงฤดูร้อนปี 2564 ทีมบรรเทาทุกข์ชาวคะฉิ่นได้ดำเนินการฝึกอบรมทีมบรรเทาทุกข์ขึ้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยชายและหญิง 38 คน ไม่นานหลังจากสำเร็จการศึกษาในเดือนกรกฎาคม ทีมบรรเทาทุกข์ที่รวมตัวกันได้เดินทางไปยังค่ายผู้พลัดถิ่นบูมรายางเพื่อ “จัดหาอาหาร อุปกรณ์ กั้นฝน ห้องน้ำ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอื่น ๆ” มีสรุปจากรายงานสถานการณ์ที่ดีพิมพ์ดังนี้:

“นี่เป็นครั้งแรกที่ชาวบ้านที่นี่หนีจากบ้านของพวกเขาในเดือนเมษายน 2561 หลังจากเครื่องบินขับไล่ของกองทัพพม่าโจมตีด้วยระเบิดและปืนกล พวกเขาถูกทหารคุ้มกันกะฉิ่นอิสระ (KIA) คุ้มกันไปยังค่ายผู้พลัดถิ่นบูมรายาง ซึ่งในตอนนั้นมีเพียงเจ็ดครอบครัวเท่านั้น เมื่อสถานการณ์สงบลงในเดือนมกราคม 2562 พวกเขากลับไปหมู่บ้านเพื่อพบว่าบ้านของพวกเขาถูกรื้อค้นและฝูงสัตว์ของพวกเขาถูกกองทัพพม่าสังหาร

หลังจากหนึ่งปีในการสร้างบ้านและเพาะปลูกใหม่ การต่อสู้ปะทุขึ้นอีกในบริเวณใกล้เคียงระหว่างทหารคุ้มกันกะฉิ่นอิสระ (KIA) กับกองทัพพม่า ชาวบ้านต้องหนีอีกครั้ง กลับไปที่บูมรายางซึ่งพวกเขาอาศัยอยู่ปัจจุบัน ที่ซ่อนตัวอยู่ในที่ราบสูงอันห่างไกลของรัฐคะฉิ่นเป็นบ้านของ 140 ครอบครัว และเห็นว่าได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยนอกเหนือจากที่ได้รับจากองค์กรพัฒนาเอกชนขนาดเล็กในท้องถิ่นและต่างประเทศ เจ้าหน้าที่เรเนเจอร์ชาวคะฉิ่นกลุ่มเล็ก ๆ รายงานสถานการณ์และให้ความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้”

นอกจากค่ายผู้พลัดถิ่นบูมรายางแล้ว ยังมีภารกิจบรรเทาทุกข์อีกภารกิจหนึ่งที่ไปยัง BP8 ซึ่งเป็นค่ายผู้พลัดถิ่น

อีกแห่งหนึ่งที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลใกล้กับชายแดนจีน นี่เป็นข้อความที่ตัดตอนมาจากรายงานของภารกิจนั้น:

“ปัจจุบันมี 92 ครอบครัวที่อาศัยอยู่ที่ BP8 ประมาณครึ่งหนึ่งอยู่มาหลายปีแล้วและอีกครึ่งหนึ่งเป็นผู้มาใหม่ การอุบัติของโควิด-19 ทำให้ชีวิตในค่ายเริ่มยากขึ้นเนื่องจากการปิดกั้นถนน ปิดพรมแดน และองค์กรต่าง ๆ ที่เคยช่วยต้องหยุดการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ เช่น BP8

ประชาชนรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นทีมบรรเทาทุกข์ที่มาพักเป็นเวลาสามวัน แจกถุงอาหาร ให้การรักษาพยาบาล ทำโปรแกรมร่วมกับเด็ก และให้กำลังใจประชาชน ทีมได้พบกับศิษยาภิบาลที่พวกเขาพบในการฝึกก่อนหน้านี้ซึ่งจำทีมได้จากปีก่อนหน้า เขาย้ายออกจากค่ายแต่กลับมาเยี่ยมเยือนอีกครั้ง และเพราะเขาต้องการเตรียมย้ายกลับ เพื่อว่ากองทัพพม่าโจมตีเพิ่ม”

คำอธิบาย

อธิษฐานเพื่อความปลอดภัยและปกป้องการเคลื่อนไหวสำหรับผู้คนที่พยายามให้ตนเองและครอบครัวของพวกเขาได้รับความปลอดภัย

อธิษฐานที่พระเจ้าจะจัดเตรียมการช่วยเหลือให้แก่ผู้คนพลัดถิ่นในพม่าต่อไป

อธิษฐานเพื่อที่องค์กร NGOs เช่น FBR จะยังคงสามารถให้ความช่วยเหลือแก่คนที่ต้องการความช่วยเหลือ ความหวังและความรักมากที่สุด

เจ้าหน้าที่เรเนเจอร์ชาวคะฉิ่นแจกจ่ายอาหาร

การแจกจ่ายยาและคลินิกทางการแพทย์ในรัฐคะฉิ่น

เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ชาวไทยใหญ่ให้การตรวจสุขภาพ

แพทย์ให้การรักษาแก่ผู้พลัดถิ่นชาวไทยใหญ่

เสียงจาก พม่า

รัฐกะเหรี่ยง

ความฝันที่ไม่มีวันดับสูญ

เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 2021 น่อ นีลา อุได้เดินทาง
มากับพ่อของเธอและน้องชายอีกสองคนที่ Good Life
Club (GLC) และโปรแกรมการแพทย์ในป่า กองทหารพม่า
ได้โจมตีเพิ่มขึ้นในปีนี้ และผู้พลัดถิ่นใหม่จำนวนมาก
อยู่กับเราเพื่อรับความช่วยเหลือ ความหวัง และความรัก

หลังจากโปรแกรม GLC น่อ นีลา อุ พ่อของเธอและ
น้องชายสองคน อายุ 9 และ 12 ปี ได้เข้ามาพูดคุยกับเรา
พ่อของเธออธิบายว่ามันเป็นอะไรที่ยากมากที่ไม่มีภรรยา
ของเขาอยู่ด้วย และลูกสาวของเขาต้องออกจากโรงเรียน
เพื่อไปดูแลน้องๆ ในขณะที่เขาเองพยายามหาอาหาร
ให้ครอบครัว

น่อ นีลา อุ บอกเราด้วยท่าทีของผู้หญิงที่ดูเป็นผู้ใหญ่ว่า
“แม่อยากให้เป็นพยาบาล นั่นคือความฝันของเธอ
สำหรับฉัน ทหารพม่าฆ่าเธอทำไม? เราพบร่างของเธอ

พร้อมกับกระสุนปืนสองนัดที่ด้านหลังศีรษะและอีกหนึ่งนัด
ที่หลัง กองทหารพม่าได้สังหารเธอ ฉันจะต้องทำอะไร
ความฝันของแม่คือการที่ฉันได้เป็นพยาบาลและนั่นคือ
สิ่งที่ฉันต้องการจะทำ แต่ตอนนี้ มันเป็นไปได้ เพื่อช่วย
ให้ครอบครัวของเราอยู่รอดได้ ฉันต้องดูแลพี่น้องของฉัน
ฉันจะทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยพ่อและพี่น้องของฉัน และฉัน
จะไม่มีวันลืมแม่ของฉัน”

เรารับฟัง อธิษฐาน และพูดคุยกับเธอ พ่อของเธอ และ
พี่น้องของเธอ และสัญญาว่าเราจะช่วย พ่อของเธอพูดว่า
“ได้โปรดพาลูกสาวของผมไปด้วย ผมมอบเธอให้แก่คุณ
เพื่อให้โอกาสกับเธอ เธอมีความฝันและภรรยาของผม
ก็มีความฝัน ผมยกลูกสาวของผมให้กับคุณ เพื่อที่เธอ
จะได้มีโอกาสสานความฝันนั้นให้เป็นจริง”

เราคิดวางแผนที่จะช่วยพ่อและพี่น้องของเธอและ
ช่วยให้เธอเรียนจบมัธยมปลายในโรงเรียนใกล้เคียง
ของเรา จากนั้นเราจะลงทะเบียนเธอเข้าเรียนในโรงเรียน
ทางการแพทย์ในป่า เพื่อที่เธอจะได้เรียนเพื่อเป็นแพทย์
และเป็นพยาบาลในอนาคต

เธอยิ้มและพูดว่า “ใช่ ฉันต้องการสิ่งนั้นมาก ฉันมี
ความสุขมาก มันเหมือนกับความฝัน ขอบคุณมาก”

เราอธิษฐานด้วยกันและขอบคุณพระเจ้าที่สิ่งดีเกิดขึ้น
ได้แม้ท่ามกลางโศกนาฏกรรม

ดวงตา เปล่งประกาย

ดวงตาเปล่งประกายเหล่านั้น
ดวงตาเหล่านั้นส่องสว่างเหลือเกิน
แม้ในยามที่มีสุข
หรือในเวลาที่มีการโหมตีต่อสู้
ดวงตาเหล่านั้นบ่งบอกถึงความเจ็บปวด
ของการสูญเสีย
พวกเขาเหล่านั้นสู้อย่างเต็มที่เพื่อ
แผ่นดินที่เป็นของพวกเขาามาช้านาน
แผ่นดินเหล่านั้นถูกแย่งและถูกชิงไป
จากมือของพวกเขา
ถึงแม้กระนั้น ดวงตาเหล่านั้น
ก็ยังคงเห็นแสงสว่าง
ของอิสรภาพที่ยังบอกไม่ได้ว่าจะได้รับเมื่อไร
พวกเขาเหล่านั้นต่อสู้เพื่อชีวิตของพวกเขา
เพื่อคนที่จากไปและผู้คนที่กำลังจะมา
ดวงตาเปล่งประกายเหล่านั้น
สำแดงให้เห็นถึงสติปัญญาที่พวกเขาได้รับ
จากสงครามที่มีอาจบจับได้
หัวใจของพวกเขาไม่เคยคิดที่จะทรยศ
ดวงตาเหล่านั้นส่องสว่างสดใส
และเต็มไปด้วยแสงสว่าง
พร้อมด้วยเหลือบของเสน่ห์เล็กน้อยที่ยังคงรู้จัก
เขาจะอุ้มหลานของเขาอีกซักพัก
และเล่าเรื่องราวเก่าๆให้หลานฟัง
ในเวลาที่เกิดคำถามว่าทำไมถึงไม่มีแขนอีกข้าง
เพื่อที่จะอุ้ม
ดวงตาคู่นั้นจะสำแดงให้เห็นถึง
เรื่องราวความรักที่ยังไม่เคยถูกเล่าขาน
พร้อมทั้งราคาของชีวิตที่เขาต้องจ่ายไป
เพื่อที่จะอุ้มเด็กชายคนนี้และบอกเด็กไปว่า
ฉันรักเธอมากมายเหลือเกิน

ผู้ประพันธ์เพลง: ชูชาบ ยูแบบค์

ทหารกะเหรี่ยงผู้ซึ่งสูญเสียแขนแต่ก็ยังสู้เพื่อปกป้องประชาชนของเขา